

Допълнителни бележки и пояснения към статията „Славянофилското движение въ Русия и новобългарското образование“.

Към стр. 155. Хомяковото стихотв., за което е дума въ цитата отъ Дринсва, е едно отъ най-чувовнитѣ произведения на славянофилската муза. То се е декламирало и чело безброй пѣти на рѣзни литерат. вечеринки, съ брация и празнества. Въ споменитѣ за „Даскалитѣ“ си Вазовъ казва за своя учитель даскаль Партений Бѣтчевъ, възпитаникъ на Киевската семинария, че той често декламиралъ на ученицитѣ си стих. отъ рускитѣ поети Державинъ, Ломоносовъ, Кривовъ, а „особено панславистикитѣ стихотворения на Хомякова“, —

ОРЕЛЪ

(1832).

Высоко ты гнѣздо поставилъ,
Славянъ полунощныхъ Орель,
Широко крылья ты расправилъ.
Глубоко въ небо ты ушелъ!
Лети; но въ горномъ морѣ свѣта,
Гдѣ силой дышащая грудь
Разгуломъ вольности согрѣта,
О младшихъ братьяхъ не забудь! и т. н.

Къмъ стр. 159. Князь Мих. Семеновичъ Воронцовъ е роденъ въ 1782 г., а се е поминалъ въ 1856 г. въ Одеса, дето му е въздигнатъ паметникъ. Въ 1823 е той става новорос. ген. губернаторъ и пълномощенъ намѣстникъ на Бисарабската областъ. Въ 1828 г. приелъ, вмѣсто ранения князь Меншиковъ, началството надъ войскитѣ, които обсаждали Варна; на 17 авг. Воронцовъ пристига тукъ, а на 28 септ. крепостта се предава. Въ 1844 г. той е назначенъ за главноком. кавказкитѣ войски и кавказки намѣстникъ. Още въ 1809 г., назначенъ за командиръ на Нарвския пех. полкъ, Воронцовъ заминава за Турция, гдето участвувалъ въ шурми на Пазарджикъ и въ сражение подъ Шуменъ (1810 г.), а сетне билъ изпратенъ съ особенъ отрядъ въ вътрешността на Дунавска България, като заелъ Плъвенъ, Ловечъ и Севлиево. Въ кампанята на 1811 г. участвувалъ въ сражения при Русе и въ четиритѣхъ дѣла при Калафатъ и особено сполучливото дѣло при Видинъ. Въ руската военна и администрат. история имъ Воронцовъ заема едно видно и славно мѣсто. Той си е свързалъ името съ благоустройството, развитието и разцвѣта на новооснования градъ Одеса, между друго и съ въздигането му като *културенъ* центръ на Новорусийския край. Неговата личностъ е свързана и съ историята на нашето образование, бидейки онзи руски сановникъ, който издействува първитѣ руски правителствени стипендии за образование на българчета въ Русия. (Повечко за него чит. ще намѣри въ цитуванитѣ две работи на проф. М. Попруженко).